

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.419/2025/6/II.

A felperes:

felperes, felperes címe

A felperes képviselője:

Dr. Hegedűs D. Andrea pártfogó ügyvéd, ügyvéd címe

Az alperesek:

Magyar Nemzeti Bank, 1054 Budapest, Szabadság tér 8-9. I. rendű

Kúria, 1055 Budapest, Markó utca 16. II. rendű

Az I. rendű alperes képviselője:

Dr. Erdős Viktor kamarai jogtanácsos, I.r. alperes címe

A II. rendű alperes képviselője:

Dr. Kun Péter beosztott bírósági elnök, 1055 Budapest, Markó utca 16.

A per tárgya: közérdekű adatok kiadása

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 29.P.21.457/2025/5.

A fellebbezést benyújtó fél: felperes

Í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és kötelezi az I. rendű alperest, valamint a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül adja ki a II. rendű alperes 2013. december 16. napján meghozott 6/2013. Polgári jogegységi határozata meghozatalához az I. rendű alperes által készített pénzügyi szakmai véleményt a felperes részére.

Mellózi a felperes perköltség fizetésre vonatkozó kötelezését és annak megállapítását, hogy a pártfogó ügyvédi díj viselésére a felperes köteles.

A felperest képviselő dr. Hegedűs D. Andrea (ügyvéd címe) pártfogó ügyvéd első- és másodfokú eljárásban felmerült pártfogó ügyvédi díját az I. és a II. rendű alperes egymás közt egyenlő arányban kötelesek viselni.

Az eljárás illetékmentes.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2023. december 17. napján közérdekű adat kiadás iránti igénnyel fordult az I. rendű alpereshez és kérte, hogy az I. rendű alperes által a II. rendű alperes részére a 2013. december 16. napján meghozott 6/2013. Polgári Jogegységi Határozathoz megküldött pénzügyi szakmai véleményt, mint közérdekű adatot adja ki a részére.

[2] A felperes 2023. december 18. napján közérdekű adat kiadás iránti igénnyel fordult a II. rendű alpereshez és kérte, hogy az I. rendű alperes által a II. rendű alperes részére a 2013. december 16. napján meghozott 6/2013. Polgári Jogegységi Határozathoz megküldött pénzügyi szakmai véleményt, mint közérdekű adatot adja ki a részére.

[3] Az I. rendű alperes az adat kiadását megtagadta. Tájékoztatta a felperest, hogy az igényelt adat olyan adatkörbe tartozik, mely a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 41/A § (3) bekezdése alapján nem nyilvános. A törvény alapján a jogegységi panasz tanács ülése zárt. Az ülés, a tanácskozás zárt jellegéből logikusan következik, hogy az azt előkészítő, belső vagy akár külső szervtől származó anyagok sem nyilvánosak, miután a zárt ülésen pontosan e vélemények megvitatása történik. A Bszi. 42. § pontosan meghatározza, a jogegységi határozat közzétételének módját, mely szabályok nem oldják fel az ülésen elhangzottak nem nyilvános voltát. A jogegységi határozat meghozatala szempontjából az a lényeges információ, hogy az a bírói tanács, amely ezt a határozatot meghozta, milyen szakmai érvekkel támasztja alá a határozat indokoltságát, ennek pedig magából a jogegységi határozatból ki kell derülnie. Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) 27. § (2) bekezdés g) pontja alapján bírósági vagy közigazgatási hatósági eljárásra tekintettel törvény korlátozhatja a közérdekű vagy közérdekből nyilvános adatok megismeréséhez való jogot. Ez alapján korlátozza a Bszi. a jogegységi ülés nyilvánosságát annak érdekében, hogy a jogegységi határozat és annak indokolása – egymással ellentmondó értelmezés nélkül – betölthesse szerepét.

[4] A II. rendű alperes az adat kiadását megtagadta, tájékoztatta a felperest, hogy a Bszi. 6/2013. PJE határozat alapjául szolgáló jogegységi eljárás idején hatályos 37. § (1) bekezdés 2. mondata szerint a jogegységi tanács ülése nem nyilvános, azon a jogegységi tanács tagjain kívül az indítványozó, a legfőbb ügyész és az eseti meghívott vehet részt. A jogegységi eljárásra vonatkozó ügyviteli szabályok tekintetében a Bszi. 44. §-a Kúria ügyviteli szabályzatát rendelte alkalmazni. A Kúria Elnökének a Kúria Ügyviteli Szabályzatáról szóló 21/2012. sz. elnöki utasítása a továbbiakban (KÜSZ.) 23. § (1) bekezdése alapján jogegységi

eljárás lefolytatására irányuló indítványt, javaslatot az OBH Elnökének jelzését az Elnöki Iroda lajstromozza és az Elnöknek mutatja be. A KÜSZ. 57. §-a a Kúria testületeinek anyagait elnöki iratként nevesíti. A KÜSZ. 68. § (1) bekezdés írja elő, hogy az elnöki iratot az elnökkön, az elnökhelyettesen, a főtitkáron, az ügyintézőn és az elnöki ügykezelést végző dolgozón kívül más személy csak az elnök engedélyével tekintheti meg. Ugyanezen § (2) bekezdése arról is rendelkezik, hogy felvilágosítást csak az érdekeltnek adható az ügy számáról és arról, hogy az ügy elintézését nyert-e. Indokolt esetben az elnök ezen túlmenő tájékoztatást is engedélyezhet. Hivatkozott az Alaptörvény 25. Cikk (3) bekezdésére, amely kimondja, hogy a Kúria biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét, a bíróságokra kötelező jogegységi határozatokhoz a jogegységi eljárásra, így az indítványra, a jogegységi tanács összetételére, a jogegységi tanács ülésére az ülés résztvevőinek körére és az ülés berekesztésére majd pedig a szavazásra, továbbá a jogegységi határozatra és annak közzétételére vonatkozó részletszabályok a Bszi-ben találhatók. A Bszi. 36. § (1) bekezdése hatalmazza fel a jogegységi tanács elnökét arra, hogy az indítvánnyal kapcsolatban véleményeket szerezzen be, ugyanakkor a Bszi. nem tesz különbséget a véleménynyújtó személyek között, kizárólag a legfőbb ügyész vonatkozásában rögzíti, hogy a jogegységi indítványra vonatkozó nyilatkozatát megküldi a Kúria részére. A Bszi. irányadó szabályai értelmében a jogegységi eljárásokban tehát nem készül szakvélemény, éppen ezért a véleményt nyújtó személy vagy szervezet álláspontja, csakúgy, mint a jogegységi ülés berekesztéséig felszólaló tanács tagjainak jogi érvelése, esetleg azok visszavonása vagy módosítása a nem nyilvános ülés berekesztését követő, kizárólag a jogegységi tanács tagjai, valamint a jegyzőkönyvvezető jelenlétében zajló szavazáson vehető figyelembe. A Bszi. abban az esetben sem különbözteti meg a jogegységi eljárásban véleményt nyújtó vagy meghívottként a jogegységi tanács ülésén résztvevő szervezetet, ha az az MNB, mint pénzügyi intézet Magyarország központi bankja. Utalt a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.263/2023/4/II. sz. ítéletére, amely szerint az MNB által adott „pénzügyszakmai” vélemény nem jelenti azt, hogy a szakmai vélemény tartama közérdekű adat, illetve bárki által megismerhető közérdekű adat lenne. Az adatigénnyeléssel érintett vélemény tehát a jogegységi határozatot hozó bírósági tanács tagjai számára készült, a vélemény készítője a tanács kérdéseire válaszolt és a tanács tagjai voltak jogosultak arra, hogy a szakvélemény megállapításait értékelve azokat beemeljék vagy éppen mellőzzék a jogegységi határozat meghozatalakor. A jogegységi határozatok nyilvánosságát, átláthatóságát biztosító garanciális szabályokat a határozat tartalmi elemeiről rendelkező Bszi. 40. § (4) bekezdése, továbbá a határozat közzétételét előíró Bszi. 42. § (1) bekezdése tartalmazza. Az egyedi jogvitákat eldöntő bírósági eljárásokat jellemző hozzáférési jogot korlátozó rendelkezésekkel ellentétben a Bszi. rendelkezései a társadalom széles körét érintő jogegységi határozatok és nem az annak során ütköztetett jogi érvelések, vélemények, álláspontok közzétételét írja elő. A Bszi. a jogegységi eljárás többi szakaszával, így például az előkészítés során beszerzett véleményekkel kapcsolatban az egyedi ügyek iratainak megismerhetőségével párhuzamba állítható hozzáférést korlátozó előírást nem tartalmaz. {3069/2019. (IV. 10.) AB határozat [34] bekezdés}. Ugyanakkor az egyedi ügyekhez hasonlóan a törvények meghatározzák, hogy az eljárások mely iratai nyilvánosak, az ítéletek, végzések és egyéb határozatok, jelen esetben jogegységi határozatok. Mindez illeszkedik az Infotv. 30. § (1) bekezdésének rendelkezéséhez is, amely nem az iratelveletről, hanem az adatelveletről indul ki, vagyis az nem a dokumentumot, hanem az adatot, információt minősíti és sorolja kategóriákba. A Kúria jogegységi eljárása során irányadó adat kezelését a Bszi. és a KÜSZ. tartalmazzák, ennek megfelelően kizárólag az Infotv. rendelkezései nem alkalmazhatók a felperes által megismerni kívánt adatokra vonatkozóan. A Bszi. a jogegységi eljárás során a jogegységi tanács tagjain és a legfőbb ügyészen kívül kifejezetten a jogegységi tanács elnökének hatáskörébe utalja azok felkérésének, megkeresésének körét, akik véleményt nyilváníthatnak, továbbá akik az ülés berekesztéséig meghívottként a tanács ülésén

részt vehetnek, ebből okszerűen következik, hogy a Kúria jogegységi eljárásának adataihoz kizárólag Bszi-ben kifejezetten felhatalmazott, megkeresett, meghívott személyek, illetve szervek férhetnek hozzá. Ezt a szemléletet támasztja alá a Bszi. 44. §-ának felhatalmazása alapján alkalmazott KÜSZ is, amely az elnöki ügyekben adható, kivételes felvilágosítást deklarálja. A kért adatok a Bszi. 37. § (1) bekezdés és a 42. § (1) bekezdés alapján az Infotv. 26. § (2) bekezdés g) pontjára figyelemmel nem ismerhetők meg, következésképp a kért adatok kiadására nincs lehetőség.

[5] A felperes, mivel az I. és II. rendű alperesek a felperes által kiadni kért adat kiadását megtagadták, a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatósághoz (a továbbiakban NAIH) fordult. A hatóság előtt kifogásolta, hogy sem az I. rendű, sem a II. rendű alperes nem teljesítette a közérdekű adat kiadása iránti igényét, holott a dokumentum keletkezéséről számított 10 év már eltelt.

[6] A NAIH a vizsgálatot megszüntette az Infotv. 53. § (5) bekezdés a) pontja alapján, mivel az ügyben korábban jogerős bírósági határozat született. A Fővárosi Ítéltábla Pf.20.263/2023/4. sz. alatti ítéletében nem adta ki a megküldeni kért Magyar Nemzeti Banktól bekért pénzügyi szakmai véleményt arra hivatkozással, hogy ez az Infotv. 25. § (5) bekezdése szerinti döntést megalapozó adat. A határozat az ügy előzményeként megemlíti, hogy a Fővárosi Ítéltábla 32.Pf.20.510/2016/6-II. sz. alatti ítéletével a jelen perben is kiadni kért adat kiadására kötelezte a Kúriát, a felülvizsgálati jogkörben eljáró Kúria Pfv.IV.21.749/2016/9. sz. alatti ítéletét azonban az Alkotmánybíróság 3069/2019. (IV. 10.) AB határozata megsemmisítette. Az Alkotmánybíróság tehát visszautalta azt a bíróságnak. Ezt követően került sor a Fővárosi Törvényszék előtt a 65.P.21.631/2022. szám alatti lajstromozásra, valamint a Fővárosi Ítéltábla Pf.20.263/2023/4. sz. ítéletének meghozatalára. A NAIH határozata rögzíti, hogy figyelemmel arra, hogy a 6/2013. Polgári Jogegységi határozat meghozatala 2013. december 16. óta a 10 év időtartam eltelt, így a Fővárosi Ítéltábla döntése alapján az adatok 2023. december 17-e óta megismerhetők. A felperes a NAIH határozatát 2024. június 25. napján vette át.

[7] A felperes módosított keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az I. rendű alperest, hogy az I. rendű alperes által a II. rendű alperes 2013. december 16. napján meghozott 6/2013. Polgári jogegységi határozata meghozatalához a II. rendű alperes által feltett kérdésekre válaszokat adó és a II. rendű alperesnek megküldött I. rendű alperes pénzügyi szakmai véleményét, mint közérdekű adatot adja ki a felperes részére.

Kérte, hogy a bíróság kötelezze a II. rendű alperest, hogy az I. rendű alperes által a II. rendű alperes 2013. december 16. napján meghozott 6/2013. polgári jogegységi határozata meghozatalához II. rendű alperes által feltett kérdésekre válaszokat adó és a II. rendű alperesnek megküldött I. rendű alperes pénzügyi szakmai véleményét, mint közérdekű adatot adja ki a felperes részére.

[8] A keresetében hivatkozott az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdésére, IX. cikk (1) bekezdésére, az Infotv. 3. § 5. pontjára és 9. pontjára, 26. § (1) bekezdésére, 27. § (5) és (6) bekezdésére, 30. § (5) bekezdésére, 31. § (2) bekezdésére. Az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelméről szóló Rómában 1950. november 4-én kelt egyezmény és az ahhoz tartozó 8 kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 1993. XXXI. törvény (a továbbiakban EJEE) I. cikk, X. cikk, VI. cikk, XVII. cikkére, az Európai Unió alapjogi chartájának (továbbiakban: Charta) XI. cikk, 20. cikk, XX. cikk, XXI. cikk, XXXVIII. cikk, XLVII. cikk, LI. cikk, LII. cikk, LIII. cikk, LIII. cikk.

[9] Az I. rendű alperes a kereset elutasítását kérte.

[10] Hivatkozott az Infotv. 27. § (1) bekezdésére, 27. § (2) bekezdés g) pontjára, a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban Jat.) 15. § (2) bekezdés b) pontjára.

[11] Állítása szerint a jogvitában a Bszi. 6/2013. Polgári Jogegységi Határozat alapján szolgáló jogegységi eljárás idején hatályos 37. § (1) bekezdését kell alkalmazni. E rendelkezés szerint az indítvány alapján a jogegységi tanács elnöke kitűzi az ülés határnapját, melyről a jogegységi tanács tagjait és a törvény alapján részvételre jogosultakat értesíti. A jogegységi tanács ülése nem nyilvános, azon a jogegységi tanács tagjain kívül az indítványozó, a legfőbb ügyész és az eseti meghívott vehet részt. Az eseti meghívott személyére az indítványozó vagy a jogegységi tanács tagja tehet javaslatot, a meghívásról a jogegységi tanács elnöke dönt. A Bszi. a felperes adat igénylése idején hatályos 41/E. § (3) bekezdése szintén a jogegységi eljárás zártságáról rendelkezik. Az ülés, tanácskozás zárt jellegéből logikusan következik, hogy az azt előkészítő belső vagy akár külső szervtől származó anyagok sem nyilvánosak. A jogegységi eljárásra vonatkozó ügyviteli szabályok tekintetében a Bszi. 44. §-át kell alkalmazni, amely a Kúria ügyviteli szabályzatát rendelte alkalmazni. A Kúria elnökének a Kúria Ügyviteli Szabályzatáról (a továbbiakban: KÜSZ) szóló 21/2012. sz. elnöki utasításának 23. § (1) bekezdése alapján a jogegységi eljárás lefolytatására irányuló indítványt, javaslatot az OBH elnökének jelzését az elnöki iroda lajstromozza és az elnöknek mutatja be. A KÜSZ 57. § alapján a Kúria testületi döntéseinek anyaga tehát az elnöki irat, melyet a KÜSZ 68. § (1) bekezdése alapján az elnökön, az elnökhelyettesen, a főtítkáron, az ügyintézőn, előadón és elnöki ügykezelést végző dolgozón kívül más személy csak az elnök engedélyével tekinthet meg. A KÜSZ 68. § (2) bekezdés alapján felvilágosítás pedig csak az érdekeltnek adható az ügy számáról és arról, hogy az ügy elintézését nyert-e. A jogegységi tanács elnökét a Bszi. 36. § (1) bekezdése hatalmazta fel arra, hogy az indítványával kapcsolatban véleményt kérhessen be. Így tehát nem készül szakvélemény. A véleményt nyújtó személy álláspontja éppúgy, mint a jogegységi ülés berekesztéséig felszólaló tanács tagjának jogi érvelése a nem nyilvános ülés berekesztését követő, ezért kizárólag a jogegységi tanács tagjai, valamint a jegyzőkönyvvezető jelenlétében

zajló szavazáson vehetők figyelembe. A jelen perben is kiadni kért, a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.263/2023/4/II. sz. jogerős ítélete szerint az MNB által adott pénzügyszakmai vélemény nem jelenti azt, hogy a szakmai vélemény tartalma közérdekű adat, illetve bárki által megismerhető közérdekű adat lenne. Az adatigénnyelssel érintett vélemény a 6/2013. PJE-t hozó bírósági tanács tagjai számára készült, a vélemény készítője a tanács kérdéseire válaszolt és a tanács tagjai voltak jogosultak arra, hogy a vélemény megállapításait értékelve azokat beemeljék vagy éppen mellőzzék a jogegységi határozat meghozatalakor. A jogegységi határozatok vonatkozásában a nyilvánosságot és az átláthatóságot biztosító garanciális szabályokat a határozat tartalmi elemeiről rendelkező Bszi. 40. § (4) bekezdése, valamint a jogegységi határozat közzétételét előíró Bszi. 42. § (1) bekezdés tartalmazza. A Bszi. tehát a jogegységi határozatok és nem az annak során ütköztetett jogi érvelések, vélemények, álláspontok közzétételét írja elő. A Bszi. jogegységi eljárásra vonatkozóan az egyedi ügyekhez hasonlóan meghatározza, hogy az eljárás, mely iratai nyilvánosak, e szabályozás megfelel az Infotv. 30. § (1) bekezdésének. Az adatelvből indul ki, vagyis az nem a dokumentumot, hanem az adatot, információt minősíti és sorolja kategóriákba. Mindezek alapján a kiadni kért adat a Bszi. 37. § (1) bekezdés és a 42. § (1) bekezdése alapján az Infotv. 27. § (2) bekezdés g) pontjára figyelemmel nem ismerhetők meg.

[12] A felperes által hivatkozott Európai Unió alapjogi chartája az Európai Unió tagállamaiban nem közvetlenül alkalmazandó, így az erre való hivatkozás egy tagállami bíróság előtt elvi relevanciával bírhat, más hivatkozási alapot nem ad.

[13] Álláspontja szerint az érdekmérlegelést jelen eljárás során is el kell végezni. Hivatkozott e körben a 3177/2022. (IV. 22.) AB határozat indokolásának [26] és [27] bekezdésében foglaltakra. Álláspontja szerint a felperesi adatkérés megtagadása alapjául szolgáló közérdek nagyobb súlyú, mint a felperes közérdek megismerésére irányuló igény teljesítéséhez fűződő érdeke. Külön iratban csatolta az adatkéréssel érintett dokumentumot az érdekösszemérés elvégzésének eredményességéhez. Hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.263/2023/4/II. sz. alatti ítéletének indokolásában foglaltakra, a Fővárosi Törvényszék P.21.631/2022/11. sz. határozatában foglaltakra. Hivatkozott arra, hogy lerontaná a Kúria jogegységi határozatának hatását, ha a felperes, aki nem jogvégzett, abból 1-1 részt kiragadna, az adat kiadása társadalmi érdekbe is ütközne. Felhívta a figyelmet a Kúria Pfv.IV.20.137/2013. sz. alatti EBH 2013.B.16. sz. alatt közzétett határozatára. Hivatkozott arra is, mint ahogy a Fővárosi Ítéltábla kimondta a 6.Pf.21.489/2017/6-II. sz. alatti ítéletében, hogy nem jött létre fogyasztói szerződés a peres felek között, ezért a fogyasztói szerződésre vonatkozó szabályok a jogvita elbírálásánál nem voltak irányadók, egyebekben az I. rendű alperes nem korlátozta a felperes véleménynyilvánításhoz való jogát, pusztán megtagadta egy olyan adat kiadását, amelyet egy nem nyilvános ülésen ismerhettek csak meg.

[14] A II. rendű alperes a kereset elutasítását kérte.

[15] Álláspontja szerint a felperesi kereset meg nem engedett keresethalmazatot tartalmaz. A kiadni kért adat kiadását alappal tagadta meg, hivatkozott az Infotv. 27. § (2) bekezdés g) pontjára, mely szerint a közérdekű és közérdekből nyilvános adatok megismeréséhez való jogot a törvény bírósági vagy közigazgatási hatósági eljárásra tekintettel korlátozhatja, az adatfajták meghatározásával. Hivatkozott a Bszi. 6/2013. PJE határozat alapjául szolgáló jogegységi eljárás idején hatályos 31. § (1) bekezdésének második mondatára, amely szerint a jogegységi tanács ülése nem nyilvános. A jogegységi eljárásra vonatkozó ügyviteli szabályok tekintetében a Bszi. 44. § a Kúria ügyviteli szabályzatát rendelte alkalmazni. Az, hogy egy bíró vagy bírói tanács a véleménye kialakításához milyen forrásokra támaszkodik soha nem nyilvános. A döntést a bíró, jelen esetben a jogegységi tanács hozta. A Kúria elnökének a KÜSZ 23. § (1) bekezdés alapján a jogegységi eljárás lefolytatására irányuló indítványát, javaslatot, az OBH elnökének jelzését az elnöki iroda lajstromozza és az elnöknek mutatja be. Hivatkozott a KÜSZ 57. §, a KÜSZ 68. § (1) és (2) bekezdésére. Hivatkozott arra, hogy az Alaptörvény XXV. cikk (3) bekezdésén alapul a Kúria jogegységesítő szerepe és a Bszi. 36. § (1) bekezdés hatalmazza fel a jogegységi tanács elnökét arra, hogy az indítvánnyal kapcsolatban véleményeket szerezzen be. Ugyanakkor a Bszi. nem tesz különbséget a véleménynyújtó személyek között. Kizárólag a legfőbb ügyész vonatkozásában rögzíti azt, hogy a jogegységi indítványra vonatkozó nyilatkozatát megküldi a Kúria részére. Egyebekben a Bszi. irányadó szabályai alapján nem készül szakvélemény, éppen ezért a véleménynyújtó személy vagy szervezet álláspontja csakúgy, mint a jogegységi ülés berekesztéséig felszólalt tanács tagjának a jogi érvelése nem nyilvános ülés, berekesztését követő kizárólag a jogegységi tanács tagjai, valamint a jegyzőkönyvvezető jelenlétében zajló szavazáson vehetők figyelembe.

[16] Az I. rendű alperessel azonosan hivatkozott arra, hogy a Bszi. a jogegységi eljárásra vonatkozóan az egyedi ügyekhez hasonlóan meghatározza, hogy az eljárás, mely iratai nyilvánosak. A Bszi. a jogegység eljárás többi szakaszával, így például az előkészítés során beszerzett véleményekkel kapcsolatban az egyedi ügyek iratainak megismerhetőségével párhuzamba állítható hozzáférést korlátozó előírást nem tartalmaz {3069/2019. (IV. 10.) AB határozat [34]}. Ugyanakkor az egyedi ügyekhez hasonlóan a törvények meghatározzák, hogy az eljárások mely iratai nyilvánosak az ítéletek, végzések, és egyéb határozatok. Jelen esetben a jogegységi határozatok. E szabályozás megfelel az Infotv. 30. § (1) bekezdésének, amely nem az irat elvből indul ki, hanem az adat elvből, vagyis nem a dokumentumot, hanem az adott információt minősíti. A Kúria jogegységi eljárás során irányadó adatkezelését a Bszi. és a KÜSZ. tartalmazzák. A Bszi. alapján a jogegységi eljárás során a jogegységi tanács tagjain és a legfőbb ügyészen kívül kifejezetten a jogegységi tanács elnökének hatáskörébe utalja azon felkéréseknek, megkereséseknek a körét, akik véleményt nyilváníthatnak, valamint akik részt vehetnek meghívottként a tanács ülésén. A Kúria jogegységi eljárásának adataihoz kizárólag a Bszi-ben kifejezetten felhatalmazott, megkeresett, meghívott személyek, illetve szervek férhetnek hozzá. Ezt a szemléletet támasztja alá a Bszi. 44. § felhatalmazása alapján alkalmazott KÜSZ is. Hivatkozott a Pfv.IV.20.384/2024/5. szám alatti határozatra, az Alkotmánybíróság gyakorlatára, amely szerint az alaptörvényben védett alapjogok esetén a bíróságnak a jogszabályok által kijelölt értelmezési kereteken belül kell azonosítaniuk az eléjük kerülő ügy alapjogi vonatkozásait, valamint bírói döntésben alkalmazott jogszabályokat az érintett alapjog alkotmányos tartalmára tekintettel kell értelmezniük

{3112/2022. (III. 23.) AB határozat [25]}. Hivatkozott továbbá a 4/2021. (I. 22.) AB határozatban és a Kúria Pfv.21.176/2022/4. szám alatti határozatában foglaltakra.

[17] A jogegységi eljárás kétségtelenül olyan szakmai tevékenység, amely a Kúria törvényes működésének alapja, a fenti indokok alapján azonban megállapítható, hogy a kiadni kért adatok a Bszi. 37. § (1) bekezdés és a 42. § (1) bekezdése alapján az Infotv. 27. § (2) bekezdés g) pontjára figyelemmel nem ismerhetők meg.

[18] Hivatkozott arra, hogy a II. rendű alperes nem korlátozta a felperes véleménynyilvánítási szabadságát. Felperes a keresetlevélben előad több alapjogi jogsérelemmel kapcsolatos érvelést, azonban annak jelen jogvita tárgya szempontjából történő értékelése nem jelenik meg a beadványában. Nem állapítható meg, hogy pl. a törvény előtti egyenlőség, a megkülönböztetés tilalma a tisztességes eljáráshoz való jog, a joggal való visszaélés tilalma, a Chartához fűzött magyarázat milyen módon kapcsolódik a felperes keresetéhez. Hivatkozik arra is, hogy fogyasztóvédelmi szempontból is indokolt a közérdekű adatigénylés megítélése. Jelen perben azonban nem annak vizsgálatára kerül sor, hogy a 6/2013. PJE-vel kapcsolatban a felperesnek mi az álláspontja, ahogy az sem bír relevanciával, hogy a felperes egyetért-e a megjelölt jogegységi határozattal vagy sem, hanem hogy a II. rendű alperes a nem nyilvánosan meghozott eljárás során keletkezett, nem nyilvános előkészítő iratot nyilvánosságra kell-e hozza, vagy sem. A II. rendű alperes szerint a közzétett, jogszabályban meghatározott indokolást tartalmazó jogegységi határozat alapján lehetősége van a felperesnek a II. rendű alperes gyakorlata uniós joggal való konformitása, az uniós jog elsőbbségének vizsgálata és a fogyasztóvédelmi szempontok ellenőrzésére. Tekintettel azonban arra, hogy a felperes nem volt jogosult jogegységi eljárásban részt venni, ezért a nem nyilvános iratokat nem ismerheti meg. Utal arra a keresetben a felperes, hogy a II. rendű alperes az eljárásával megsértette a felperes véleménynyilvánítás szabadságához fűződő jogát és az abban foglalt információk és eszmék közlésének szabadságát is, mivel az általa kiadni kért adatot a II. rendű alperes kiadni megtagadta és ezzel az információk megszerzéséhez való jogában a felperest korlátozta. A II. rendű alperes vitatja, hogy az eljárás az észszerűséget, az arányosságot is sértve, a joggal való visszaélést megvalósítva, kirívóan sértené a jogállamiság, a véleménynyilvánítás részét képező közérdekű adatok megismerhetőségét, a véleményalkotás, illetve az információk megismerését, terjesztését, a tömegtájékoztatás szabadságát és sokszínűségét. A II. rendű alperes azonban nem korlátozta jogellenesen a felperes véleménynyilvánításhoz való jogát, pusztán megtagadta egy olyan adat kiadását, amelyet csak a nem nyilvános ülésen résztvevők ismerhettek meg azzal, hogy a jogszabályban meghatározott garanciális szabályoknak megfelelő adatokat a jogegységi határozat tartalmazza. A II. rendű alperes az Infotv-ben foglaltaknak megfelelően járt el, eleget tett azon kötelezettségének, miszerint a kérelemmel érintett adatok kiadása előtt meg kell vizsgálni azok közérdekű adat jellegét és azt, hogy annak kiadására lehetőség van-e és azt nem zárja-e ki valamely jogszabály. Az alperes ezen kötelezettségének eleget téve utasította el a felperes közérdekű adat kiadása iránti kérelmét az Alkotmánybíróság és a Kúria joggyakorlatának megfelelően. {Alkotmánybíróság 3069/2019. (IV. 10.) sz. határozat}. Abban az esetben, ha nem nyilvános üléseken meghozott döntések során keletkezett adatok nyilvánossá válnának, akkor veszélybe kerülne az Alaptörvény XXVI. cikk (1) bekezdésében és a Bszi. 3. §-ában megfogalmazott azon jogalkotói elvárás, hogy a független bírák ítélkezési

tevékenységükkel összefüggésben befolyásmentesen járhatnak el, mivel a bírák jövőbeli szabad szakmai véleménynyilvánítása nehezülne el azzal, ha a bíróságok, bírói testületek, bírói szervek, megkeresett szervezetek véleményei, javaslatai nyilvánosságra kerülnének (Kúria Pfv.IV.20.865/2021/4.). A felperes álláspontjának elfogadásával minden zárt, nem nyilvános a bíróságok közhatalmi tevékenységek körében keletkezett adatot ekként nyilvánosságra kellene hozni. Pl. a határozathozatalkor előterjesztett különvéleményt, amelyet még az ügyben érintett felek sem ismerhetnek meg (Pp. 343. § (2) bekezdés).

[19] Az elsőfokú bíróság ítéletével a II. rendű alperes hivatalbóli megszüntetési hivatkozással előterjesztett eljárás megszüntetése iránti kérelmét elutasította. A felperes keresetét elutasította.

Megállapította, hogy a pártfogó ügyvédi díj viselésére felperes köteles.

Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 30.000 forint perköltséget.

Rögzítette, hogy az eljárás illetékmentes.

[20] Elsődlegesen a II. rendű alperes eljárás megszüntetése iránti kérelmét vizsgálta. Megállapította, hogy az alperesekkel szemben előterjesztett felperesi igények egymással valódi tárgyi keresethalmazatban állnak. A jogviszonyok nem azonosak, mivel a két alperes és a felperes között a közérdekű adat kiadása iránti kérelem előterjesztésével két önálló alapjogi jogviszony jött létre. A jogi összefüggést a felperes és az I. rendű alperes, valamint a felperes és a II. rendű alperes jogviszonyának azonos jogalapon, az Infotv. közérdekű adat kiadására vonatkozó minősítését jelenti. Azon tény, hogy mindkét alperes kezeli a felperes által mindkét alperestől kiadni kért azonos adatot, ténybeli összefüggést is megteremti az alapjogi jogviszonyok között. A jogviszonyok összefüggésének feltétele fennáll, ezért nem volt helye a Pp. 176. § (2) bekezdés c) pontja szerinti felhívás kibocsátásának, ebből kifolyólag az eljárás megszüntetésének sem.

[21] Rögzítette, hogy a felperes mely nyilatkozatait hagyta figyelmen kívül a Pp. 191. § (4) bekezdésére hivatkozással.

[22] Hangsúlyozta, hogy jelen perben nem volt jelentősége az Infotv. 27. § (5) és (6) bekezdésének, ugyanis az alperesek nem hivatkoztak ezen megtagadási okra. Az alperesek az Infotv. 27. § (2) bekezdés g) pontjára hivatkoztak, melyből következően törvényi rendelkezés szükséges ahhoz, hogy a közérdekű adatok megismeréséhez való jogot bírósági vagy

közigazgatási hatósági eljárásra tekintettel korlátozni lehessen.

Ilyen törvényi szabályként hivatkoztak az alperesek a 6/2013. számú PJE meghozatalának időpontjában hatályban volt Bszi. 37. § (1) bekezdésére, mely szerint az indítvány alapján a jogegységi tanács elnöke kitűzi az ülés hatánapját, melyről a jogegységi tanács tagjait és a törvény alapján részvételre jogosultakat értesíti. A jogegységi tanács ülése nem nyilvános, azon a jogegységi tanács tagjain kívül az indítványozó, a legfőbb ügyész és eseti meghívott vehet részt. Az eseti meghívott személyére az indítványozó vagy a jogegységi tanács tagja tehet javaslatot, a meghívásról a jogegységi tanács elnöke dönt. Hivatkoztak továbbá az adatkiadás iránti igény előterjesztésének időpontjában hatályban levő Bszi. 41/A. § (3) bekezdésére, amely alapján a jogegységi panasz tanács a határozatát zárt tanácskozás után szavazással, tartózkodó szavazat nélkül, egyszerű szótöbbséggel hozza meg.

[23] Ezen jogállításokat a felperes joghatállyal bíró perfelvételi nyilatkozata nem tette vitássá. A felperes személyesen előadott jogi érve volt (12. sz. jegyzőkönyv 12. oldal 1. bekezdés), hogy a KÜSZ nem jogszabály. E felperesi nyilatkozat azonban nem a Pp. 191. § (4) bekezdése által személyesen előterjeszthető nyilatkozatok között értelmezendő, ugyanis nem tényállítás, nem bizonyíték, bizonyítási indítvány. A Pp. 191. § (4) bekezdése – figyelemmel a Pp. 190. § (2) bekezdésére is – a jogi képviselő tényállítás, bizonyíték, bizonyítási indítvány körében felmerülő esetleges információhiányának pótlása érdekében jogosítja fel a felet perfelvételi nyilatkozat megtételére, a jogi érvelés körében azonban a fél perfelvételi nyilatkozatot hatályosan ezen rendelkezés alapján sem tehet. A Pp. 191. § (4) bekezdéséből sem következik, hogy azokban a perekben, ahol a jogi képviselet kötelező, a felet általános, a tényállítás és bizonyítás körén túlmutató személyes nyilatkozati jog illetné, ezen rendelkezés alapján sem jogosult a jogi képviselő által már előadottak megismétlésére, a per eldöntése szempontjából nem releváns vagy jogi érvelés körébe tartozó nyilatkozattételre. E szabályról a peres feleket a perelvételi tárgyaláson részletesen tájékoztatta.

[24] Nem került tehát a felperes részéről joghatállyal bíró vitató, tagadó, cáfoló nyilatkozat előterjesztésre arra vonatkozóan, hogy az alperesek által hivatkozott, a 6/2013. számú PJE meghozatalának időpontjában hatályban volt Bszi. 37. § (1) bekezdése és az adatigényles benyújtásának időpontjában hatályban levő Bszi. 41/A. § (3) bekezdése olyan törvényi rendelkezések, melyek az Infotv. 27. § (2) bekezdés g) pontja alapján a közérdekű adat kiadásának törvényi akadályát jelentik. A bíróság a Pp. 2. § (2) bekezdése alapján a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van, ezért ekörben további anyagi pervezetésnek nem volt helye. A bíróság anyagi pervezetési tevékenysége sem sértheti a Pp. 342. §-t, mely szerint a bíróság a fél jogállításaihoz és kérelmeihez kötve van, ennek tükrében a rendelkezési elvnek és a tiszta tárgyalási elvnek érvényesülnie kell.

[25] A jogvitában a felperes részéről az alperesek jogállítását vitató nyilatkozat előterjesztésre nem került. Beállt a Pp. 203. § (2) bekezdés a) pontja által felállított vélelem, mint jogkövetkezmény, mely alapján azt kellett vélelmeznie, hogy a felperes az alperesek

kérelme teljesítését nem ellenzi és a Pp. 203. § (2) bekezdés b) pontja alapján a keresete megalapozásához nem kíván, illetve nem tud az érintett perfelvételi nyilatkozat szerinti jogállítást vagy kérelmet előterjeszteni.

[26] A perben a jogi képviselővel eljáró félről professzionális pervitel az elvárt. A felperes a perfelvételi tárgyaláson nem tett konkrét vitató nyilatkozatot a teljes alperesi ellenkérelmek egyetlen tényállítására, jogállítására sem. Ha a felperes perfelvételi nyilatkozata az ellenkérelem tényállításait vitató nyilatkozatot nem tartalmaz vagy oly mértékben általános, hogy nem jelöli ki az ellenérdekű fél számára bizonyítható tények körét, a bíróság az eljárásjogi rendelkezések alapján valószínű fogadja el azt a Pp. 206. § (1) bekezdése alapján. Vitatóan ellenérdekű féltől származó nyilatkozat hiányában a megtagadás jogszerűségének bizonyítása szükségtelen.

[27] A felperesnek az Emberi Jogok Európai Egyezményére és az Európai Unió Alapjogi Chartájára való hivatkozása körében rámutatott, hogy azok a jogvita elbírálása szempontjából jelentőséggel nem bírnak. A felek között nem jött létre fogyasztói szerződés, ennek hiányában pedig a jogviszonyban a fogyasztókra vonatkozó szabályok sem voltak irányadók, így a 93/13 EKG irányelv vizsgálata szükségtelen volt. A Tromsø-i Egyezmény szintén nem bír jelentőséggel jelen jogvitában.

[28] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára való utasítását, másodlagosan annak megváltoztatását az alperesek keresete szerinti kötelezését kérte.

[29] Rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság ítélete sérti a jogállamiságot, a véleménynyilvánítás szabadságát és azon belül az információk szabad megismeréséhez és terjesztéséhez való jogot, illetve a közügyek szabad megvitatását.

[30] Álláspontja szerint a keresete elbírálása során az elsőfokú bíróságnak kötelezettsége volt, hogy a magyar jog részévé vált nemzetközi egyezményeket és a nemzetközi jogi gyakorlatot figyelembe vegye és annak megfelelően értelmezze a nemzeti jogot. E körben a bíróságoknak a döntését az uniós jog alapulvételével kell meghoznia. A kérelmének megítélése során nem mellőzhető az alapjog és az uniós jogi jogalapok érintettsége feltárása.

[31] Hivatkozott a Kúria Pfv.IV.21.749/2016/9. számú ítéletére, valamint a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.263/2023/4/II. számú ítéletére. Kiemelte, hogy az adatmegismerési igényét korábban az alperesek milyen okból utasították el. Rámutatott, hogy a kereseti kérelmében vitatta mind az I., mind a II. rendű alperes által a számára megküldött, megadott indokok jogszerűségét. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság úgy tért el a Kúria precedensképes ítéletében foglaltaktól, hogy nem adta az eltérésnek érdemi magyarázatát.

[32] Az elsőfokú bíróság ítélete felsorolás szintjén sem tartalmazza azokat a jogszabályi rendelkezéseket, amelyeken az ítélet alapul. Ez akadályát képezte az érdemi fellebbezés benyújtásának is.

[33] A korábbi ügyekben a nemzeti bíróságok eldöntötték, hogy a jogegységi eljárás zártsága nem, hanem csak a kiadni kért adat döntéselőkészítő jellege lehet maximum 10 évig indoka a közérdekű adat kiadásának. Hasonlóan foglalt állást a NAIH is. Az ítélt dolog elvére hivatkozással kiemelte, hogy ténykérdésként lett volna kezelendő az jelen perben, hogy a kért adat, döntéselőkészítő közérdekű adat, illetve az csak az Infotv. 27. § (5) bekezdése alapján korlátozható.

[34] Sérelmezte, hogy a Tromso-i Egyezményt nem tekintette irányadónak az elsőfokú bíróság.

[35] Az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte.

[36] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytállóan hivatkozott a Pp. 191. § (4) bekezdésére, azt megfelelően alkalmazta. A felperes az alperesek által hivatkozott jogszabály alapját nem vonta kétségbe, az nem támadta, nem cáfolta. Az elsőfokú bíróság anyagi pervezetés keretében tájékoztatta a feleket az eljárásjogi szabályokról. Felhívta a felperes figyelmét, hogy az előadása nem tényállítás, nem bizonyíték és nem is bizonyítási indítvány tekintetében hangzik el, hanem jogi érvelések cáfolatát próbálja előadni. Ugyanakkor a Pp. eljárás jogi rendelkezései ezt nem teszik lehetővé.

[37] Az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette, hogy az Európai Unió Alapjogi Chartája nem alkalmazható jelen perben, ahogyan az EJEB hivatkozott cikkei sem relevánsak jelen per elbírálása szempontjából. A Tromso-i Egyezmény pedig a joggyakorlat alapján egyedi

ügyben a jogvita eldöntésének alapjául közvetlenül nem szolgálhat. A fenti érvelését eseti döntésekkel kívánta alátámasztani.

[38] Az elsőfokú bíróság az ítéletét nem a döntéselőkészítő adatok megismerésének gátját jelentő 10 éves törvényi korlátozásra alapította, ezért a felperes erre vonatkozó előadása jelentőséggel nem bír.

[39] A felperes által hivatkozott 93/13 EGK irányelv a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről elnevezésű, a felek között pedig nem jött létre fogyasztói szerződés, így annak szabályai nem irányadók.

[40] A felperes által hivatkozott Pfv.IV.21.749/2016/9. számú ítélet az Alkotmánybíróság a 3069/2019. (IV. 10.) AB határozatban megsemmisítette, az nem szolgálható jogi érvelés alátámasztásául.

[41] Az elsőfokú bíróság ítéletében pontosan megjelölte, hogy mely jogszabályokra alapítja a döntését.

[42] A felperes azon nyilatkozatával, miszerint az általa kiadni kért adat döntéselőkészítő közérdekű adat, illetve csak az Infotv. 27. § (5) bekezdés alapján korlátozható, kifejezetten elismerte azt a nyilvánvaló tény, hogy a kiadni kért adatok a Bszi. 37. § (1) bekezdése és a 42. § (1) bekezdése alapján, és így az Infotv. 27. § (2) bekezdés g) pontjára figyelemmel nem ismerhetők meg.

[43] Előadta, hogy a felperes által kiadni kért adat nem adható ki. Hivatkozott az Infotv. 27. § (2) bekezdés g) pontjára, a Bszi. 37. § (1) bekezdésére, Bszi 44. §-ára, továbbá a Kúria elnökének a Kúria ügyviteli szabályzatáról szóló 21/2012. számú elnöki utasítására. A Kúria jogegységi eljárásának adataihoz kizárólag a Bszi-ben kifejezetten felhatalmazott, megkeresett, meghívott személyek, illetve szervek férhetnek hozzá. A jogegységi határozatok magát a jogegységet szolgálják, a jogegységi igazságszolgáltatás abszolút követelménye a bírói függetlenség, amely jogállam megkérdőjelezhetetlen alapelve. A bíróságok bizonyos külső és belső korlátok között szabadon dönthetnek, ez a függetlenség a Jogegységi Panasz Tanácsának bíróit is megilleti. Ezt a függetlenséget szolgálja a Bszi. azzal, hogy a 42. §-ában pontosan meghatározza a jogegységi határozatok közzétételének módját.

[44] A II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

[45] Álláspontja szerint a fellebbezés hiányos, nem felel meg a Pp. 371. § (1) bekezdés b) és pontjában foglaltaknak.

[46] A felperes nem vitatta az alperesek állításait, az elsőfokú bíróság helyesen fejtette ki ezt és helytállóan hivatkozott a Pp. 203. § (2) bekezdés a) pontjára. A felperes fellebbezése is csak arra vonatkozóan tartalmaz érvelést, hogy a kért adat miért tekinthető döntést megalapozó adatnak és annak keletkezésétől számított 10 év már eltelt.

[47] Előadta, hogy a felperes által hivatkozott Kúriai határozatot az Alkotmánybíróság megsemmisítette. A felperes által hivatkozott Emberi Jogok Európai Egyezményének cikkei körében rámutatott, hogy azon jogokra, melyekre a felperes hivatkozik, önmagukban követelést alapítani a nemzeti bíróság előtt nem lehet, pusztán akkor, ha ezekhez társul egy többlettényállási elem és a nemzeti jogszabály által biztosított alanyi jog sérül. Jelen perben azonban ilyen nincs, nem történt.

[48] Az elsőfokú bíróság ítéletében megfelelően számot adott arról, hogy mely jogszabályok alapján találta megalapozatlannak a felperes keresetét. A perfelvételi tárgyaláson lehetőséget adott a felperesi álláspont kifejtésére, sőt a perfelvételi tárgyalást el is halasztotta a felperes érdekkörében felmerült tények bizonyítása érdekében. A felperes rendelkezik jogi képviselővel, nem volt attól elzárva, hogy jogi képviselő előadja a felperes jogi érvelését.

[49] Megjegyezte, hogy amennyiben a felperes ítélt dologra történő hivatkozása helytálló lenne, amely egyébként nem az, akkor jelen pert megindítani sem lehetne, ugyanis a felek között ugyanabból a tényalapból származó, ugyanolyan jog iránt indított más perben annak tárgyát már jogerősen elbírálták volna.

[50] Nem sértette meg a Pp. 4. és 5. §-ában foglaltakat.

[51] Hangsúlyozta, hogy a jogegységi eljárás nem nyilvános eljárás, ezért annak során beszerzett adatok kiadására az Infotv. 27. § (2) bekezdés g) pontja alapján nincs lehetőség. Hivatkozott a Bszi. 37. § (1) bekezdésére. Az, hogy egy bíró vagy bírói tanács a véleménye kialakításához milyen forrásra támaszkodik, soha nem nyilvános. A bírói döntést jelen esetben a Jogegységi Tanács hozta, az nyilvános, amit a jogegységi határozat tartalmaz, nem a döntéshez vezető gondolkodási folyamat, ezért zárt az ülés. A jogegységi határozatok vonatkozásában hivatkozott a közzétételre vonatkozó szabályokra. Az egyedi jogvitákat eldöntő bírósági eljárásokra jellemző hozzáférési jogot korlátozó rendelkezésekkel ellentétben, a Bszi. rendelkezései a társadalom széles körét érintő jogegységi határozatok és nem az annak során ütköztetett jogi érvelések, vélemények, álláspontok közzétételét írja elő.

[52] Kiemelte, hogy az Alaptörvényben védett alapjogok esetén a bíróságoknak a jogszabályok által kijelölt értelmezési kereteken belül kell azonosítaniuk az eléjük kerülő ügy alapjogi vonatkozását, valamint a bírói döntésben alkalmazott jogszabályokat az érintett alapjog alkotmányos tartalmára tekintettel kell értelmezniük. Az információszabadság ugyanakkor nem abszolút, az más alapvető jog vagy valamely alkotmányos érdek védelme érdekében a feltétlenül szükséges mértékben az elérni kívánt cél arányosan az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával törvényben korlátozható. A jogegységi eljárás kétségtelenül olyan szakmai tevékenység, amely a Kúria törvényes működésének alapja. A fenti indokok mentén megállapítható, hogy a kért adatok nem ismerhetők meg, azok kiadására nincs lehetőség.

[53] A felperes fellebbezése megalapozott.

[54] A másodfokú bíróság a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt.

[55] A felperes elsődleges fellebbezési kérelmében eljárási szabálysértésként arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása nem felel meg a Pp. előírásainak. Az elsőfokú bíróság az ítéletében a Pp. 346. § (5) bekezdésének eleget tett, valamennyi, a felek által felhozott érvet értékelt, e körben kifejtette azt is, hogy bizonyos, a felperes által hivatkozott normákat milyen okból nem alkalmazott jelen perben.

[56] A másodfokú bíróság azonban olyan eljárási szabálysértést észlelt, amelyre a felperes a fellebbezésében nem hivatkozott. Az elsőfokú bíróság a 29.P.20.679/2025/16. számú

jegyzőkönyvben kihirdetett végzésével azt rögzítette, hogy az eljárás a Pp. 121. § (1) bekezdés b) pontja alapján szünetel, figyelemmel arra, hogy „az érdemi tárgyaláson megjelent I. rendű és II. rendű alperes nem kívánta az ügy tárgyalását, a felperes által pedig a mai tárgyalást elmulasztottnak kell tekinteni és egyik esetben sem kérte a tárgyalás távollétében történő megtartását.”

[57] Az elsőfokú bíróság ezen végzésével azonban figyelmen kívül hagyta az Infotv. 31/B. § (5) bekezdését, amely szerint, ha a folytatólagos érdemi tárgyalást valamennyi fél elmulasztja, vagy a tárgyalást el nem mulasztó fél a tárgyalás megtartását nem kéri és a mulasztó fél egyik esetben sem kérte előzőleg a tárgyalás távollétében történő megtartását, az eljárás szünetelésének nincs helye, a bíróság az eljárást hivatalból megszünteti. A fentiek alapján megállapítható, hogy az elsőfokú bíróságnak az Infotv. 31/B. § (5) bekezdése folytán, az általa rögzített tények alapján az eljárást hivatalból meg kellett volna szüntetnie, nem pedig a Pp. 121. § (1) bekezdés b) pontjára hivatkozással az eljárás szünetelését megállapítania.

[58] A másodfokú bíróság ezen, a felperes által a fellebbezésében nem hivatkozott eljárási szabálysértést a fellebbezési tárgyaláson a felek tudomására hozta a Pp. 370. § (3) bekezdése alapján, egyúttal felhívta a felperest, hogy nyilatkozzon kéri-e ezen eljárási szabálysértés figyelembevételét. A felperes úgy nyilatkozott, hogy azt nem kéri, ezért azt a másodfokú bíróság nem vette figyelembe.

[59] A Fővárosi Ítéltábla szükségesnek tartja megjegyezni, hogy a Pp. 379. §-a szerinti eljárás nem volt lehetséges, ugyanis nem a Pp. 240. § (1) bekezdése vagy a 241. § (1) bekezdése szerinti ok áll fenn a perben, a 240. § (1) bekezdés g) pontja perfelvételi tárgyalás esetén írja elő az eljárás hivatalbóli megszüntetését, jelen esetben azonban a fentiek szerint a vizsgált eljárási cselekmény az érdemi tárgyalási szakban történt.

[60] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 383. § (1) bekezdése alapján az ügy érdemében döntött.

[61] A másodfokú bíróság nem osztotta az elsőfokú bíróság azon megállapítását, hogy a felperes ne vitatta volna az I. és II. rendű alperes által az Infotv. 27. § (2) bekezdés g) pontjára történő hivatkozásának megalapozottságát. A 29.P.20.679/2025/12. számú jegyzőkönyv tanúsága szerint a felperesi képviselő a jegyzőkönyv 10. oldal utolsó előtti bekezdése szerint úgy nyilatkozott, hogy „[a]z adat kiadhatóságát nem befolyásolja, hogy a jogegységi eljárás zártan került lefolytatásra, és hogy zárt tanácskozásban került sor a döntés kialakítására.” A 11. oldal negyedik bekezdésében pedig a II. rendű alperes ellenkérelme vonatkozásában adta

hasonlóan nyilatkozatát, továbbá azt is megjegyezte, miszerint „Nem jogszerű az a megközelítés a II. rendű alperes részéről, hogy a Bszi. irat korlátozások alá veti a közérdekű adatok sorát és ez a kiadni kért adatra is alkalmazható.”

[62] Az elsőfokú bíróság tehát tévesen indult ki abból, hogy a felperes joghatállyal bíró perfelvételi nyilatkozatban nem vitatta az alperesek Infotv. 27. § (2) bekezdés g) pontjára alapított védekezését.

[63] Mindezek alapján érdemben volt szükséges vizsgálni az alperesek védekezését, mely során nyomatékkal volt szükséges azt értékelni, hogy az Infotv. 31. § (2) bekezdés alapján a megtagadás jogszerűségét és a megtagadás indokait az adatkezelőnek kell bizonyítania.

[64] Jelen perben nem volt vitás a felek között, hogy mind az I., mind a II. rendű alperes adatkezelőnek minősül. Azt kellett tehát vizsgálni, hogy az általuk hivatkozott Infotv. 27. § (2) bekezdés g) pontja szerinti megismerési korlátozás fennáll-e.

[65] Magyarország Alaptörvénye VI. cikk (3) bekezdése értelmében mindenkinek joga van a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez.

[66] A közérdekű adatok megismerése alapvető jog, nem abszolút jog, korlátozása az Alaptörvény I. cikkének (3) bekezdése alapján lehetséges, más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával. Az információszabadság korlátozásának elvi lehetőségét – többek között – az Infotv. 27. § (2) bekezdése teremti meg. Az Alkotmánybíróság a 12/2004. (IV. 7.) AB határozatban a nyilvánosság korlátozása körében rögzítette, hogy „[e]gy demokratikus társadalomban tehát a közérdekű adatok nyilvánossága a főszabály; ehhez képest a közérdekű adatok nyilvánosságának korlátozását kivételesnek kell tekinteni.”

[67] A közérdekű adatok nyilvánosságához való jog kiemelkedő fontosságú alkotmányos alapjog. „A nyilvánosság elvéhez képest a közérdekű adatok elzárása kivétel, azt csak kényszerítő esetekben lehet elfogadni, illetve a korlátozást elrendelő törvényt megszorítóan kell értelmezni (...) A korlátozás formailag csak törvényben, tartalmilag pedig csak a lehető legszűkebb körben, az elérni kívánt céllal arányosan tekinthető legitimnek.” {4/2021. (I. 22.)

AB határozat (a továbbiakban: Abh2.), Indokolás [43]}.

[68] A gyakorlatot szintetizáló jelleggel összefoglaló Abh2. rámutatott, hogy az információs szabadság korlátozhatóságának kereteit – az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésére figyelemmel – az Infotv. pontosítja, amely három kategóriát ismer el: a) a minősített adat; b) a döntés megalapozását szolgáló adat [Infotv. 27. § (5) bekezdés]; és c) a külön törvény szerinti elzárás [Infotv. 27. § (2) bekezdés]. Az Alkotmánybíróság hangsúlyozta, hogy a magyar alkotmányjogi dogmatika adat- és jogalkalmazás-központú, az adatok zártsága egyik esetben sem ex lege áll be, „az információs szabadság korlátozására vonatkozó döntést még a legszélsőségesebb indokok mellett is az adatkezelő végzi el”. Az „információs szabadság korlátozása nem lehetséges formai alapokon, vagyis bizonyítani kell, hogy a kért adat nyilvánossága – ténylegesen – sértené az alkotmányosan elismerhető korlátozási kategóriákat. Ezt pedig sehogy máshogy, csakis mint jogalkalmazás útján, egyedi esetekben lehet megállapítani. Összességében tehát kijelenthető: az információs szabadság korlátozása sohasem automatikusan, törvény erejénél fogva áll be: az mindig az adatkezelő döntésének közbejöttét igényli. Ez a kitétel tekinthető az információs szabadság lényegének és fő garanciájának, amely mindhárom korlátozástípusra (minősített adat, döntést megalapozó adat és külön törvény szerinti elzárás) kiterjed. Törvény által közvetlenül adatot elzárni tehát alkotmányosan nem lehetséges.” {Abh2., Indokolás [46]-[48]}.

[69] Az információs szabadság korlátozhatóságának az Abh2.-ben vázolt esetei közül az alperesek védekezése alapján a harmadik korlátozástípus áll fenn: a közérdekű adatok a nyilvánosság elől való elzárására külön törvény – a Bszi. – adott felhatalmazást.

[70] Az Infotv. 27. § (2) bekezdése a korlátozás feltételéül szabja, hogy azt törvénynek kell tartalmaznia, és az is szükséges, hogy az az adatfajtákat is meghatározza. Az alperesek által hivatkozott törvényi rendelkezések, így a Bszi. 37. § (1) bekezdése, továbbá a 41/A. § (3) bekezdése, valamint a 44. §-a nem tartalmaz adatfajtákra vonatkozó megismerési korlátozást, ezen szabályok így az információs szabadságot nem is érintik.

[71] Értelemszerűen a másodfokú bíróság előtt is ismert, hogy az Alkotmánybíróság a 3069/2019. (IV. 10.) AB határozatával megsemmisítette a Kúria Pfv.IV.21.749/2016/9. számú ítéletét, azonban ezen megsemmisített ítélet [38] pontjában foglaltakkal a másodfokú bíróság maradéktalanul egyetért, azt az alábbiak szerint megismétli.

[72] „A Kúria nem osztotta az alperes, illetve az elsőfokú bíróság álláspontját arról, hogy a Bszi. rendelkezése alapján a jogegységi eljárás általános „nem nyilvánossága” (titkossága)

zárna ki a kért adatok kiadását. A hivatkozott jogszabályi rendelkezés ugyanis helyes értelmezés szerint a jogegységi tanács ülésére vonatkozik („nem nyilvános”), és ezt nem lehet kiterjesztően értelmezni. Következetes és egyértelmű a bírói gyakorlat abban, hogy a közérdekű adatok nyilvánosságát eshetőlegesen korlátozó rendelkezéseket minden esetben megszorítóan kell értelmezni. Ebből az következik, hogy kifejezett és egyértelmű rendelkezés lett volna szükséges ahhoz a jogegységi eljárásban beszerzett külső vélemények vonatkozásában, hogy azok kiadása jogszabályi rendelkezésre hivatkozással megtagadható legyen. Ez az értelmezés felel meg az Infotv. 27. § (2) bekezdés g) pontjának is, hiszen a Bszi. rendelkezésében adatfajták konkrét megjelölése egyáltalán nem szerepel.”

[73] Az alperesek által hivatkozott Küsz. szabályzat pedig nem törvény, így annak rendelkezései semmilyen módon nem befolyásolják a felperes által igényelt adatok nyilvánosságát.

[74] A másodfokú bíróság az alperesek által hivatkozott egyéb, a nyilvánosság korlátozásának indokoltságára történő hivatkozásra való tekintettel, megvizsgálta perbeli dokumentumot és az alapján azt állapította meg, hogy annak megismerhetősége nem lehetetleníti el az alperesek tevékenységét.

[75] A megismerni kívánt vélemény egy jogegységi eljárásban keletkezett, amely lefolytatását a bírósági jogalkalmazás egységének biztosítása tette szükségessé, az úgynevezett deviza alapú kölcsönszerződések vonatkozásában. Ezen szerződések jogi megítélésének a kérdése és azok bírósági rendezése, az azokkal kapcsolatos eljárások a polgárok igen nagy számát érintették, a szerződések tömege és értéke pedig a nemzetgazdaság működését is befolyásolhatta, ezért a meghozott jogegységi határozat nagy jelentőséggel bírt mind a szerződő felek, mind a társadalom egészére nézve.

[76] Az alperesi érveléssel ellentétesen a jelen perben megismerni kívánt adat nem egy olyan bírósági eljárásban keletkezett, ahol a felek személye meghatározott. A másodfokú bíróság azonban megjegyzi, hogy az ún. egyedi eljárásokban is számot ad arról a bíróság a döntésében azon körülményekről, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, illetve arról is, hogy valamely tényállítást miért nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte. A perbeli esetben azonban egy jogegységi eljárásban beszerzett vélemény megismerhetősége képezte a per tárgyát.

[77] „A kifejtettek értelmében a jogegységi határozat mint quasi norma előkészítése során keletkező adatok közérdekű adatigénylés útján történő megismerhetőségének a követelményei

is különbözőek az egyedi – peres vagy nemperes – ügyek iratainak a megismerhetőségére vonatkozó követelményektől. Ez utóbbi körben „lényegesen különbözőek azok a szempontok, amelyek a hozzáférés jogosultságának szabályozását és értelmezését meghatározzák. A bírósági eljárások alanyai és érdekeltjei egy zárt kört jelentenek, aminek következtében a személyes adatvédelemnek a közérdekű adatokhoz való hozzáférés jogával szembeni korlátozó funkciója megnövekedett, adott esetben – így különösen egyes polgári eljárásokban, elsősorban a személyállapotú perekben – az kizáró szerephez jut. Ugyancsak fokozott jelentősége lehet a bírósági eljárásokat illetően annak a követelménynek, hogy a közérdekű adatokhoz való hozzáférés jogosultságának visszaélészerű gyakorlása ne eredményezhessen olyan helyzetet, amely a bíróságok alaptevékenységének ellátását veszélyeztetheti, vagy jelentősen elnehezíti” {3056/2015. (III. 31.) AB határozat, Indokolás [14], vö. még: Indokolás [7]–[10]}. Ezzel ellentétben a jogszabályok tartalmának az absztrakció szintjén történő értelmezésére és nem egyedi jogvita eldöntésére irányuló jogegységi eljárásokat érintően nincs szó a fenti értelemben vett, különleges védelmet igénylő alanyi körről.” {3070/2019. (IV. 10.) AB határozat, Indokolás [31]}

[78] A másodfokú bíróság szükségesnek tartja hangsúlyozni, hogy korábban, ugyanezen vélemény vonatkozásban a felperes korábbi keresete tekintetében a II. rendű alperes Infotv. 27. § (6) bekezdésére alapított védekezését megalapozottnak találta. A korábbi ítéletének indokolását részben megismétli:

[79] „A jelen perben megismerni kívánt adat vonatkozásában azt is értékelte a másodfokú bíróság, hogy a jogegységi döntéssel érintett ún. deviza alapú szerződések olyan mértékű társadalmi problémát generáltak, ami nem csak rendkívül sokak egzisztenciáját érintette, hanem az igazságszolgáltatási tevékenységet is nagymértékben befolyásolta. Erre tekintettel volt szükséges a jogegységi döntés elfogadása, majd az ún. DH törvények meghozatala a jogalkotó részéről. Ezt meghaladóan ezen probléma jogi megoldása a mai napig nem zárult le véglegesen, számtalan bírósági eljárás van folyamatban jelenleg is, amelyek az ún. deviza alapú kölcsönszerződésekkel kapcsolatos jogi kérdéseket vizsgálják. Ezen fenti körülmények figyelembevételével szükséges értékelni, hogy a jogegység fenntartása az alperes feladata, a befolyásolástól mentes működése vonatkozásában okkal merülhet fel, hogy nemcsak az adott jogegységi döntéssel kapcsolatosan, hanem későbbi, a jövőre nézve, akár az ún. deviza alapú kölcsönszerződésekkel kapcsolatos döntései vonatkozásában is külső befolyás veszélyeztetettsége állhatna fenn az adat nyilvánosságra hozatala esetén. Az alperes e körben helytállóan hivatkozott az Alkotmánybíróság gyakorlatára, amely szerint „a jogalkotó csak azt kívánja meg, hogy a veszélyeztetés megállapítható legyen, ami nem követeli meg annak egyértelmű megállapítását, hogy a törvényes működési rend megzavarása, vagy a feladat- és hatáskör illetéktelen külső befolyásolása minden kétséget kizáróan, bizonyosan be fog következni.” {4/2021. (I. 22.) AB határozat, Indokolás [89] }

Mindezek alapján a másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy jelen esetben a felperest megillető információszabadság jogához képest elsőbbséget élvez a bírósági ítélezési tevékenység vonatkozásában a jogegység fenntartása. A másodfokú bíróság e körben utal a felperesi fellebbezésben foglaltakra, miszerint ezen döntése nem a végérvényes elzárását jelenti az információ szabadságának, hanem éppen a felek által

hivatkozott Info tv. 27. § (5) és (6) bekezdése alapján a nyilvánosság ilyen jellegű korlátozása az adat keletkezésétől számított 10 évig áll fenn.” {Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.263/2023/4/II., Indokolás [16]-[17]}

[80] A Fővárosi Ítéltábla a fentieket azért tartotta szükséges megismételni, mivel a vélemény megismerhetőségének a II. rendű alperes működésére vonatkozó esetleges hatásait, a korábbi perben, más megtagadási ok körében, a 10 éves törvényi határidőre való hivatkozás vonatkozásában már értékelte, és azt el is fogadta. Azonban jelen perben – az idő múlására is figyelemmel – az alperesek törvényes működésének esetleges védelmének már meg kell hajolnia az információs szabadság joga előtt, így azt is megismerhetővé kell tenniük, hogy egy ilyen horderejű kérdésben, az I. rendű alperes milyen tartalmú véleményt adott. Az alpereseknek pedig mint közfeladatot ellátó szervezeteknek tűrniük kell a véleményükkel, illetve ezen véleménynek a döntésük meghozatala soráni esetleges értékelésével, figyelembevételével kapcsolatos észrevételeket. A véleménynyilvánítás jogának ily módon való megnyílása az alaptevékenységük ellátását nem veszélyezteti.

[81] A másodfokú bíróság a fentiek alapján az elsőfokú bíróság ítéletét egészben megváltoztatta és az alpereseket a vélemény közlésére kötelezte.

[82] A felperes fellebbezési érvelésével kapcsolatosan a Fővárosi Ítéltábla rámutat, hogy az Európai Unió Alapjogi Chartájának 51. cikk (1) bekezdése alapján a Charta rendelkezéseinek címzettjei – a szubszidiaritás elvének megfelelő figyelembevétele mellett – az Unió intézményei, szervei és hivatalai, valamint a tagállamok annyiban, amennyiben az Unió jogát hajtják végre. A perbeli jogvitában nem merült fel az Unió jogának a végrehajtása, illetve alkalmazása, kizárólag az Alaptörvény, az Infotv. és Bszi. rendelkezéseit volt szükséges vizsgálni. Az ítélkezési gyakorlat alapján a Tromso-i Egyezmény rendelkezései egyedi ügyekre nem alkalmazandók. „A Kúria nem vizsgálhatta a Tromso-i Egyezmény felülvizsgálati kérelemben megjelölt 2. cikkének megsértését. A Kúria jelen ügyben is irányadónak tartja a Pfv.IV.21.438/2016/6. számú határozatában kifejtetteket, amely szerint a Tromso-i Egyezményhez való csatlakozással a részes államok a jogalkotásra vonatkozóan vállaltak kötelezettséget, az Egyezmény rendelkezései a részes államok nemzeti joga alapján elbírálandó egyedi ügyben a jogvita eldöntésének alapjául közvetlenül nem szolgálhatnak.” {Kúria Pfv.IV.20.275/2024/4.,[21]} Az Egyezmény közvetlen alkalmazhatóságnak a hiány pedig nem a felhívott cikkétől függ, az általánosan érvényesülő szabály.

[83] A másodfokú bíróság döntése folytán a felperes vált pernyertessé, ezért mellőzte a felperes perköltségviselésre való kötelezését és a Pp. 101. § (3) bekezdése alapján azt állapította meg, hogy az I. és a II. rendű alperes egymás közt egyenlő arányban kötelesek

viselni az első- és másodfokú eljárásban felmerült pártfogó ügyvédi díjat.

[84] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján illetékmentes.

Budapest, 2025. november 4.

Dr. Hercsik Zita s.k.

a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k. Levek Istvánné dr. s.k.

előadó bíró bíró